

16 Μαρτίου, 1992

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΗ,

Αιτητής,

v.

ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 87/91).

5 *Εκποτισθέντες και Παθόντες — Προσφυγική Ταυτότητα —
Ανανέωση — Απόρριψη αιτήματος γιατί κρίθηκε πως η παραμονή
του αιτητή, τον Ιούλιο του 1974 στις κατεχόμενες περιοχές, ήταν
παροδική και δεν ενείχε το στοιχείο της μόνιμης εγκατάστασης —
Ο έλεγχος του ακυρωτικού δικαστηρίου δεν επεκτείνεται στην
ουσία των αποφάσεων της διοίκησης — Περιορίζεται στον έλεγχο
της νομιμότητας της πράξης καθώς και στο αν αυτή ήταν κατά
λογική συνέπεια επικτή, υπό το φως των γεγονότων της κάθε
υπόθεσης.*

10

Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του αυτή την απόφαση των καθ' ων η αίτηση να απορρίψουν αίτημά του για ανανέωση της προσφυγικής του ταυτότητας.

15

Τα κυριότερα γεγονότα της υπόθεσης είναι η διαμονή του αιτητή στη Θεσσαλονίκη από το 1963 μέχρι τον Ιούλιο του 1974 και από τον Οκτώβριο του 1974 μέχρι το 1979 για σπουδών του ιδίου. Κατά τον Ιούλιο του 1974 ο αιτητής με την τότε αρραβωνιαστικιά του ήρθαν στην Κύπρο στο χωριό του αιτητή τη Γιαλούσα για να τελέσουν το γάμο τους και όπως ισχυρίστηκε ο αιτητής να εγκατασταθούν μόνιμα εκεί. Ακολούθησε η τουρκική εισβολή που τους κατέστησε τον μεν αιτητή αιχμάλωτο την δε σύζυγο του εγκλωβισμένη, καταστάσεις που παρήλθαν τον Οκτώβριο του 1974. Κατά τον ίδιο μήνα

20

τέλεσαν το γάμο τους και αναχώρησαν ξανά για την Ελλάδα όπου έμειναν μέχρι το 1979, οπότε ο αιτητής απέκτησε το δίπλωμά του.

Οι καθ' ων η αίτηση βάσιαν την απόφασή τους στο γεγονός ότι κατά την κρίση τους ότι η παραμονή του αιτητή στη Γαλιούσα τον Ιούλιο του 1974 ήταν παροδική και είχε ως μόνο σκοπό την τέλεση του γάμου του αιτητή. 5

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι: 10

Το κρίσιμο ερώτημα είναι αν η απόφαση που λήφθηκε ήταν κατά λογική συνέπεια εφικτή υπό το φως των γεγονότων που είχε να σταθμίσει το αρμόδιο διοικητικό όργανο. Ο σκοπός της αναθεωρητικής δικαιοδοσίας είναι ο έλεγχος της Διοίκησης για εξασφάλιση της διακίνησης της μέσα στα όρια του νόμου, τα πλαίσια της διακριτικής ευχέρειας που της παρέχει και της λειτουργίας της βάσει των κανόνων της χρηστής διοίκησης. Ο έλεγχος δεν επεκτείνεται στην ουσία των αποφάσεων που θα ήταν αντινομικό προς την αρχή της διάκρισης των εξουσιών, που περιορίζει τη λειτουργία κάθε εξουσίας στα όρια των αρμοδιοτήτων της. Δε μένω ασυγκίνητος από τα δεινά που έπληξαν τον αιτητή ως αποτέλεσμα της τούρκικης εισβολής. Το έργο μου όμως, όπως και σε κάθε περίπτωση, είναι ο έλεγχος της νομιμότητας της πράξης με γνώμονα την ευχέρεια της διοίκησης να καταλήξει στην επίδικη απόφαση υπό το φως των σχετικών γεγονότων. Κρίνω ότι η επίδικη απόφαση λήφθηκε μέσα στα όρια της εξουσίας της αρμόδιας Αρχής και δε διαπιστώνεται λόγος που να δικαιολογεί την ακύρωση της. 20 25 30

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της άρνησης του Υπουργού Εσωτερικών να εκδόσουν νέα προσφυγική ταυτότητα στον αιτητή. 35

Z. Μυλωνάς και Z. Κουλίας, για τον αιτητή. 40

Γ. Παπαϊωάννου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους

καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

5 Ο Δικαστής κ. Πικής ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

10 ΠΙΚΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή τίθεται προς αναθεώρηση η απόφαση των καθ' ων η αίτηση με την οποία αρνήθηκαν την έκδοση νέας προσφυγικής ταυτότητας στον αιτητή. Από το 1983 αποφασίστηκε ότι οι προσφυγικές ταυτότητες που εκδόθηκαν μετά την τουρκική εισβολή έπαυσαν να αποτελούν αφεαυτών απόδειξη της προσφυγικής ιδιότητας του κατόχου. Για τη 15 διαπίστωση της ιδιότητας αυτής ήταν αναγκαία η επαναπιστοποίηση των γεγονότων μετά από έρευνα και η έκδοση νέας ταυτότητας. Για το λόγο αυτό η προσφυγική ταυτότητα που εκδόθηκε στον αιτητή το Σεπτέμβριο του 20 1974 (αρ. 92576) ατόνισε και έπαυσε να παρέχει βάση για τη διεκδίκηση δικαιωμάτων εκτοπισθέντος. Το 1990 ο αιτητής αποτάθηκε για την ανανέωση ή επανέκδοση της προσφυγικής του ταυτότητας υποστηρίζοντας ότι κατά τον κρίσιμο χρόνο, δηλαδή κατά το χρόνο της τουρκικής εισβολής, είχε τη μόνιμη ή συνήθη διαμονή του στη 25 Γιαλούσα.

Από τα γεγονότα που έθεσε ενώπιον των Αρχών διεφάνη ότι από το 1963 μέχρι τον Ιούλιο του 1974 ο αιτητής κατοικούσε στην Ελλάδα. Προκύπτει ότι η 30 μετάβαση και παραμονή του στη Θεσσαλονίκη στο αρχικό στάδιο συνδεόταν με τις σπουδές του, τις οποίες άρχισε το 1963 ως φοιτητής της Φυσικομαθηματικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Ο δεσμός με τον κύκλο σπουδών του χαλάρωσε με την πάροδο του χρόνου και 35 όπως διαφαίνεται από τα γεγονότα ουσιαστικά διακόπηκε μεταξύ του 1968 και 1974. Κατά την περίοδο εκείνη θα μπορούσε να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι ο αιτητής είχε τη συνήθη διαμονή του στη Θεσσαλονίκη όπου και αρραβωνιάστηκε το 1972. Στις 5/7/74 ο αιτητής και η τότε 40 αρραβωνιαστικιά και νυν σύζυγος του ήρθαν στην Κύπρο με διπλό σκοπό, όπως ισχυρίστηκε, πρώτο να τελέσουν τους γάμους τους στη Γιαλούσα όπου διέμεναν οι γονείς

του, και δεύτερο να εγκατασταθούν στη Γιαλούσα όπου ο αιτητής προσδοκούσε να εργοδοτηθεί ως καθηγητής στο γυμνάσιο της κοινότητας μετά την αποπεράτωση των σπουδών του. Στο μεταξύ η σύζυγός του, η οποία ήταν έγκυος, θα παρέμενε στη Γιαλούσα και θα κατοικούσε μαζί με τους γονείς του. 5

Τόσο τα άμεσα όσο και τα μακροχρόνια σχέδια του ζεύγους ματαιώθηκαν από την τούρκικη εισβολή. Όχι μόνο δε μπόρεσαν να τελέσουν τους γάμους τους κοντά στην πατρογονική εστία, στη Γιαλούσα, αλλά βρέθηκαν, ως αποτέλεσμα της τουρκικής εισβολής, ο μεν αιτητής αιχμάλωτος των Τούρκων και η αρραβωνιαστικιά του εγκλωβισμένη στη Γιαλούσα από τα τουρκικά στρατεύματα. Μετά την απελευθέρωση του αιτητή από τις τούρκικες φυλακές, το Σεπτέμβριο του 1974, και τον απεγκλωβισμό της αρραβωνιαστικιάς του τον Οκτώβριο του ίδιου χρόνου, το ζεύγος τέλεσε το γάμο του στις ελεύθερες περιοχές της Κύπρου και μετά αναχώρησαν για την Ελλάδα όπου ο αιτητής συνέχισε τις σπουδές του. Στην Ελλάδα παρέμειναν μέχρι το 1979, οπότε ο αιτητής απέκτησε το δίπλωμά του. Την καθυστέρηση στην ολοκλήρωση των σπουδών του ο αιτητής απέδωσε στις μεταπτώσεις που είχε από τη δοκιμασία της τούρκικης εισβολής. Το 1979 ο αιτητής επέστρεψε οικογενειακώς στην Κύπρο όπου εγκαταστάθηκε και διαμένει μέχρι σήμερα. 10
15
20
25

Οι καθ' ων η αίτηση έκριναν ότι η παραμονή του αιτητή στη Γιαλούσα το καλοκαίρι του 1974 ήταν παροδική και ότι η επιστροφή του στην Κύπρο σχετιζόταν αποκλειστικά με την πρόθεση του να τελέσει το γάμο στο χωριό του, κοντά στους οικείους του. Είναι γεγονός ότι η πρόθεση για μόνιμη εγκατάσταση στη Γιαλούσα συναρτάτο με αστάθμιστους παράγοντες όπως ήταν ο χρόνος απόκτησης του πτυχίου του και της δυνατότητας διορισμού του ως καθηγητή στο γυμνάσιο της Γιαλούσας. 30
35

Το κρίσιμο ερώτημα είναι αν η απόφαση που λήφθηκε ήταν κατά λογική συνέπεια επικλή υπό το φως των γεγονότων που είχε να σταθμίσει το αρμόδιο διοικητικό όργανο. Ο σκοπός της αναθεωρητικής δικαιοδοσίας είναι ο έλεγχος της Διοίκησης για εξασφάλιση της διακίνησης 40

της μέσα στα όρια του νόμου, τα πλαίσια της διακριτικής
ευχέρειας που της παρέχει και της λειτουργίας της βάσει
των κανόνων της χρηστής διοίκησης. Ο έλεγχος δεν
5 επεκτείνεται στην ουσία των αποφάσεων που θα ήταν
αντινομικό προς την αρχή της διάκρισης των εξουσιών,
που περιορίζει τη λειτουργία κάθε εξουσίας στα όρια των
αρμοδιοτήτων της. Δε μένω ασυγκίνητος από τα δεινά
που έπληξαν τον αιτητή ως αποτέλεσμα της τούρκικης
10 εισβολής. Το έργο μου όμως, όπως και σε κάθε περίπτωση,
είναι ο έλεγχος της νομιμότητας της πράξης με γνώμονα
την ευχέρεια της διοίκησης να καταλήξει στην επίδικη
απόφαση υπό το φως των σχετικών γεγονότων. Κρίνω ότι
η επίδικη απόφαση λήφθηκε μέσα στα όρια της εξουσίας
15 της αρμόδιας Αρχής και δε διαπιστώνεται λόγος που να
δικαιολογεί την ακύρωσή της.

Η προσφυγή απορρίπτεται. Η επίδικη απόφαση
βεβαιώνεται στην ολότητα της βάσει του άρθρου 146.4 (α).
Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.
20

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.